

35. Što se dogodilo na Posljednjoj večeri?

54 pitanja i odgovora o Isusu Kristu, pripremljenih od tima katoličkih teologa sa sveučilišta Navarra. Ovo je pitanje br. 35: „Što se dogodilo na Posljednjoj večeri?“

7.11.2009.

Prethodna pitanja

● Sati koji su prethodili mucii smrti Isusovoj obilježeni su na osobit način

u sjećanju i srcima onih koji su bili s njime.

► Iz toga razloga, mnoge pojedinosti koji se odnose na ono što je Isus učinio i rekao na Posljednjoj večeri zapisane su u Novom zavjetu. Prema Joachimu Jeremiasu to je jedna od najbolje zabilježenih epizoda Isusovoga života. Tom prigodom Isus je bio sam s dvanaest Apostola (Mat 26, 20; Mk 14, 17 i 20; Lk 22,14). Niti Marija, Njegova majka, niti jedna od svetih žena nije bila prisutna.

● Po izvještaju sv. Ivana, on objašnjava da je, kao čin velikog značenja, Isus oprao noge svojim učenicima, pokazujući nam tako primjer poniznog služenja (Iv 13, 1-20). Tada slijedi jedan od najdramatičnijih trenutaka tijekom tog događaja: Isus nagoviješta da će Ga jedan od prisutnih izdati. Oni su svi pogledali jedan drugoga, zaprepašteni onime što je Isus

upravo rekao. Isus tada diskretno pokazuje na Judu (Mat 26, 20-25; Mk 14, 17-21; Lk 22, 14 i Iv 13, 21-22).

● Što se tiče same večere, trenutak koji je najviše iznenadio je ustanovljenje Svete Euharistije. Postoje četiri izvještaja o tom događaju: tri sinoptika (Mat 26, 26-29; Mk 14, 22-25; Lk 22, 14-20) i poslanica svetog Pavla (1 Kor 11, 23-26), koji su svi vrlo slični. U svakom slučaju, izvještaj se sastoji samo od nekoliko redaka. Zabilježili su Isusova djela i riječi koje su dovele do nastanka Presvetog Sakramenta, koji predstavlja središnju točku novog obreda: "I uze kruh, zahvali, razlomi i dade im govoreći: 'Ovo je tijelo moje koje se za vas predaje. Ovo činite meni na spomen.'" (Lk 22, 19).

► Te riječi izražavaju veliku razliku između toga što se zbilo za vrijeme te večere koju je Isus održao sa svojim

učenicima i obične večere. Isus nije podijelio kruh onima koji su bili za stolom s njim na Posljednjoj večeri. Umjesto toga, ono što je dao je bilo nešto posve drukčije pod prilikom kruha. „Ovo je moje tijelo.“ I dao je prisutnim apostolima potrebnu moć da čine ono što je on upravo učinio: „Ovo činite meni na spomen.“

● Postoji još jedan važan događaj pred kraj večere. „Tako i čašu, pošto večeraše, govoreći: Ova čaša novi je Savez u mojoj krvi koja se za vas proljeva.“ (Lk 22, 20 itd.)

► Apostoli su razumjeli da su ranije bili svjedoci davanja njegovog tijela pod prilikom kruha, dok im je sada dana njegova krv u čaši. Kroz to, kršćanska tradicija je razumjela da je sjećanje na zasebno davanje njegovog tijela i krvi djelotvoran znak žrtve koja će se odviti na križu nekoliko sati kasnije.

● Nadalje, Isus je nastavio govoriti s tolikom ljubavlju da su njegove zadnje riječi prodrle u srca njegovih apostola. Evanđelje po Ivanu bilježi duži dirljiviji razgovor na kraju večere. U tom je trenutku izrečena nova zapovijed, čije će ispunjenje postati znak koji određuje kršćanina: „Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas tako i vi ljubite jedni druge. Po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge.“ (Iv 13, 34-35).

Bibliografía: Joachim Jeremias, *La última cena: palabras de Jesús* (Cristiandad, Madrid, 22003); Francisco Varo, *Rabí Jesús de Nazaret* (B.A.C., Madrid, 2005) 179-185.

Francisco Varo

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/35-sto-se-dogodilo-na-
posljednjoj-veceri/](https://opusdei.org/hr-hr/article/35-sto-se-dogodilo-na-posljednjoj-veceri/) (28.03.2026.)